

PLANA DE JOVENTUTS D'ESQUERRA

ASPECTES

per J. CASTANYS I TORRENT

L'hitlerisme, xop de sang

El ridícol Hitler, que solament per una obcecació col·lectiva hom pot capir que disposi dels destins d'un poble, s'ha cobert de sang. Amb el pretext, — verídic o no — d'una conspiració contra la seva tirania, ha afusellat gent sense formació de causa i han estat assassinats generals i polítics d'esquerra de la manera més bàrbara i odiosa.

Hitler ha triomfat. El mateix president Hindenburg, desferra humana, poc temps abans de morir, li va adreçar una felicitació pel seu èxit. I l'ex-pintor de parets, amb el seu físic repulsiu, el seu bigotet d'august de circ, la seva pose presumptuosa i els seus procediments reprobables, amo i senyor—per la força d'una Alemanya descentrada,—planta novament cara a totes les nacions democràtiques i socialistes que governen amb tota la voluntat del seu poble.

Volem creure que, en pujar al poder, Hitler fonamentà la seva força en l'amor dels seus addictes. D'ara endavant, la seva actuació es fonamentarà en la por, la qual cosa vol dir que, fatalment, s'acosta un trist final. Hitler, per tal de mantenir-se al lloc que el desvari d'un poble que no era el seu va col·locar-lo, ja no tornarà enrera en la ruta empresa. El règim hitlerià ha tastat el gust de la sang, i ja no vacil·larà a vessar-la per tal d'imposar-se als adversaris, fins que el poble—final obligat de totes les dictadures—digni la seva darrera i definitiva paraula.

La sang ha corregut, a Alemanya. El sí fatal de les dictadures ha estat acomplert, una vegada més, d'una manera inexorable. S'ha obert un nou període en la història del poble alemany, que cal esperar que acabi amb la victòria de les democràcies. Les persecucions, els atropellaments, els assassinats, seran la llavor dolorosa que donarà el fruit alliberador. Tot un poble, un gran poble, haurà pagat amb la seva sang una aberració inexplicable...

Ha començat a trontollar el nazisme odiós. La seva caiguda no es farà esperar gaire, puix que el poble alemany treballa intensament per tal d'arribar a la destrucció del Govern feixista i capitalista, els més grans enemics del proletariat alemany.

Divideix i venceràs (diu la reacció)

Causa certament intranquil·litat i el conseqüent neguit espiritual a tots els veritables republicans esquerristes liberals d'arreu d'Espanya, veure com les forces extremes, tant les de dreta com d'esquerra, ataquen el Front Popular.

Sembla tal nent que ambdós bàndols s'hagin posat d'acord per tal de fer fracassar el F. P. i arribar a la instauració d'una dictadura, que no seria dels anarco-sindicalistes, sinó dels filo-feixistes, això és, dels victimaris i butxins del 6 d'octubre.

Encara que de mala gana, i amb un cert dolor, volem destacar el constant atac que fa l'òrgan del P. O. U. M. «La Batalla», els redactors de la qual no paren de disparar contra no solament del Front Popular, sinó que també fan objecte de les seves ires al propi Stalin i a tota l'organització política de la U. R. S. S.

Es veu que s'han deixat guanyar el cor per un delírium de no veure prou roig el govern que durant unes dues dècades ha cabussat tots els fonaments de la Rússia tzarista, i han creat una nova nació inspirada en els més rigorosos principis marxistes, esclafant amb el talent i heroisme exemplar dels seus dirigents el boicot més infame que un capitalisme venjatiu els feu per espai de molts anys. Doncs bé, ara, salvada ja la Rússia de la tirania d'un capitalisme orb i egoista, la lliuren vers governs ideals de pura i humaníssima democràcia, la qual cosa no hauria d'irritar tant els nostres més purs comunistes.

Per nosaltres això val un milió de vegades més que empènyer una nació cap al feixisme, com ells inconscientment fan.

Perdigonades

Un frare que no diu pas la veritat

El frare P. Anastasi M. Dorca, des de «El Dever», està fent una veritable croada a favor de les Ordres religioses de les quals en fa un elogi, més que just i merescut, exagerat, hiperbòlic.

Retreu la seva pacientíssima tasca cultural durant l'Edat mitja, salvant no res menys que la civilització greco-romana de les ires dels bàrbars...; alaba el treball abnegat d'aquells monjos que es passaven les hores, als cèlebres *Scriptorium*s, copiant textos dels millors escriptors grecs i llatins, però amb una afilada podadora i servint, encara, aquestes còpies, amb comptagotes.

L'erudit carmelita, amunt esmentat, no es vol recordar, però, de la forma com servia la cultura l'Església durant tot el temps que ella en fou omnipotent mestressa.

No ens diu el bon frare, com n'eren de refinats els turments que ella administrava a tots els qui s'atrevien a dubtar dels seus serveis culturals i es permetien, com el pobre Galileu i altres, creure's que no es podia atemptar contra la llibertat de pensament, i que la veritat provada científicament era el millor argument que podia oposar-se a les errades concepcions de l'Església.

Repassi, el frare carmelita M. Dorca, tota la ignominiosa obra de persecució que ha fet l'Església; repassi els monstruosos Índexs que ha elaborat i veurà si l'obra cultural dels religiosos i de l'Església ha de merèixer els màxims respectes dels homes liberals, i si és sincer com ell vol en siguin els altres, haurà de confessar que l'Església s'escalfà durant molts anys, cremant preciosos documents de la cultura greco-llatina, i encara amb aquells horrorosos i cruels i inhumans autos de Fe, i altres refinats turments amb que pretenia salvar l'ànima dels pobres hereges que ho eren pel sol fet de creure, molt sovint, no res menys, que en un Déu bo, i desinteressat de les coses d'aquest món!

Repassi la gran obra que feren aquells Tribunals inquisitorials i veurà si ha estat tan excel·lent la tasca dels religiosos de tots temps!